

for, så umiddelbart er vi rimelig kritiske over for det foreliggende lovforslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, stemningen går i den rigtige retning. Jeg synes egentlig, debatten her har afdækket, at man i princippet gerne vil give de virksomheder, som gør en ekstra indsats for, at deres medarbejdere ikke invalideres eller kommer til skade, en anerkendelse for det. Jeg synes egentlig, det er meget vigtigt, at så mange partier faktisk har erklæret sig enige i det princip, for det er lige præcis det, som lovforslaget her lægger op til: et nyt økonomisk incitament, der skal bidrage til, at man tilrettelægger sin produktion, så man ikke skader sine medarbejdere, og således at de virksomheder, som gør noget særligt og noget ekstra, anerkendes synligt og mærkbart.

Der er mange virksomheder, som i dag gør rigtig meget på arbejdsmiljøside, og mange af de virksomheder, som man vel kan sige er frontvirksomheder for det gode arbejdsmiljø, kommer i dag til at betale for de virksomheder, som ikke har billetterne i orden. De får nu med dette forslag en økonomisk anerkendelse for at have anstrengt sig for at gøre mere end det, de skulle.

Jeg har fornemmet det sådan – det er også noget, jeg selv har været meget optaget af, og det er noget, regeringen er meget optaget af – at skal man lave noget, der påvirker virksomhederne, skal vi gøre det på en måde, som både opleves og også i realiteten er enkel og ubureaukratisk. Det har testpanelet, som det her lovforslag har været forelagt, været optaget af. Det er jeg optaget af. Det er regeringen optaget af, og det er de partier, som erklærer sig enige i formålet her, også optaget af.

Det er meget svært lige nu at sige, hvad der er dokumentationen. Vi har jo netop i lovforslaget lagt op til, at AES-bestyrelsen skal komme med nogle forslag til, hvordan man kan dokumentere, at man lever op til de kriterier, der udløser en rabat. Så før arbejdsmarkedets parter – og dér sidder jo de sande fortalere for virksomhederne – kommer med et forslag til, hvordan dokumentationen skal være, før kan jeg ikke sige det helt præcist. Når jeg siger det her, er det jo, fordi der er mange, der hylder det samme synspunkt, nemlig at vi ikke skal belaste virksomhederne yderligere med administrative byrder.

I virkeligheden er det her en enkel ordning, fordi det, den baserer sig på, er en selvangivelsesmodel, hvor virksomheder, arbejdsgiver og arbejdstager sammen skal skrive under på, at den virksomhed, som man repræsenterer, lever op til de kriterier, som arbejdsmarkedets parter har besluttet sig for skal udløse en rabat. Det skal man så sende ind som en slags selvangivelse, og dermed får man andel i rabatten.

Så vil der, fuldstændig som der er på megen anden skattevirksomhed, være stikprøvekontrol foretaget af arbejdstilsynet for at se, om man reelt har levet op til de kriterier. Men der er jo sådan en indbyrdes, kan man sige, justering, nemlig ved, at både arbejdsgiveren og arbejdstageren faktisk skal betale for det.

Jeg vil godt understrege, fordi der har været usikkerhed om, hvorvidt det nu var en ny grøn afgift og det var en afgiftsskrue, at der ikke er noget her, som skal ske i dølgsmål. Der lægges op til, at det gives inden for det beløb, man allerede betaler, hvor en del af den ramme så skal omfordeles til de virksomheder, der som sagt gør en særlig indsats.

Det er ikke sådan, at jeg på baggrund af en indstilling fra arbejdsmarkedets parter kan sige, at jeg vil have dobbelt op. Det vil være til konkret forhandling hvert år i forbindelse med finansloven, i hvor høj grad volumen skal vokse. Sådan er det. Så det vil heller ikke være noget, der sådan er udiskuteret. Det er en konkret politisk forhandling ud fra de økonomiske rammer, der nu engang er, og ud fra de ønsker, der er til, hvor stor en del af de 800 mio. kr. der skal omfordeles.

Fru Charlotte Antonsen pegede på, at det var lidt ærgerligt, at der ikke er bedre tid til at diskutere forslaget, til at gennemgå det teknisk og sådan noget. Nu har jeg indkaldt til en teknisk gennemgang af lovforslaget i morgen. Hvis det ikke passer ordførerne, så laver vi det om. Jeg havde også gerne set, at vi havde lidt mere tid til det, men hensynet til, at arbejdsmarkedets parter har været med i opløbet, når det gælder, hvordan lovforslaget skulle se ud, har altså taget noget tid. Det er sådan set ikke en kritik, men en konkret oplysning om en optagethed fra arbejdsmarkedets parter af, hvordan det her lovforslag skulle se ud, og det har altså taget noget længere tid, end man måske kunne have ønsket sig, og derfor er der ikke så megen tid.

Jeg vil selv lægge meget vægt på, vil jeg godt sige til hr. Bendt Bendtsen, at det her lovforslag kan vedtages med et bredt flertal. Jeg vil nu